

ZIMA

Grana se lomi
vetar drvo uvija
dani sve kraĀti
i hladniji
skoro Āte zima

Polja rodna
prekriĀte sneg
pucaĀte prtina
od hladnoĀte
zalediĀte se
svaki breg

A ja Ātu s tobom
najdraĀa moja
u toploj sobi
dok vatra pucketa
biti u zanosu
ljubavnom
poljupcima vrelim
topiĀtemo led
i biĀte nas briga
Āto napolju
veje sneg.

(C) Dragan TodosijeviĀ

OLIVERA

Sreo sam je samo jednom,
a neki vrag me i sad njoj tera.

Bilo je to u selu nekom.

Olivera, Olivera!

Telo bajno, oči sjaje,
u svakom joj pokretu mera.

Moj zanos i danas traje.

Olivera, Olivera!

Nudila je mnogo svakom

i svakog uspela da otera.

Ko joj za njom nije zaplako?

Olivera, Olivera!

Beže tad noć, letnja, julska.

Oko nas zrikavci, opera.

Ljubila me tako strasno.

Olivera, Olivera!

Prišla je tad o svetu,

koji stvoriti smeru.

Smejao sam joj se ko detetu.

Olivera, Olivera!

Smejao se i ljubio je dugo.

Njen san i danas mi je vera.

Ona ode. Ja je i sad čekam.

Olivera, Olivera!

(C) Ljubodrag ObradoviÄ